

Uitgifte

Repertoriumnummer
Datum van uitspraak 12-03-2020
Rolnummer A/19/01293
☐ Niet aan te bieden aan de ontvanger

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op €	op €	op €

Niet-vertrouwelijke versie

Artikel 871bis, §2, 3° Ger.W.

**Nederlandstalige
ondernemingsrechtbank
Brussel**

Vonnis

Aangeboden op
Niet te registreren

Voorzitter, zetelend zoals in kort geding

In de zaak van:

SOLVAY NV, met maatschappelijke zetel te 1120 Brussel, Ransbeekstraat 310, KBO
0403.091.220,

eisende partij,

vertegenwoordigd door meesters **C. Gommers**, **T. Robrechts** en **A. Loose** (tevens loco
meester **B. Michaux**), advocaten met kantoor te 1040 Brussel, Nerviërsaan 9-31;

tegen:

De heer **A**

verwerende partij,

in persoon aanwezig en tevens vertegenwoordigd door meesters **K. Peysmans-De Rick** en
C. Plottier (tevens loco meester **H. Minnen**), advocaten met kantoor te 2018 Antwerpen,
Ballaarstraat 69-71 bus 5.

* * *

I. Procedure

De dd. voorzitter nam kennis van onder meer:

- de dagvaarding van 29 maart 2019;
- de beschikking gewezen op 11 april 2019 met toepassing van artikel 747 van het
Gerechtelijk Wetboek (Ger.W.);
- de syntheseconclusie die eisende partij neerlegde op 26 september 2019;
- de syntheseconclusie die verwerende partij neerlegde op 14 november 2019;
- de stukken van partijen.

Op de terechtzitting van 12 december 2019 hebben de raadslieden van partijen de zaak
gepleit. Op verzoek van 6 november 2019 van eisende partij en met instemming van
verwerende partij werd de toegang tot de hoorzitting beperkt tot partijen en hun
advocaten, vertegenwoordigers en tolken (artikel 871bis, §2, 2° Ger.W.). Na afloop heeft
de dd. voorzitter de debatten gesloten en de zaak in beraad genomen.

Dit vonnis wordt gewezen na tegenspraak. De procedure verliep in het Nederlands
overeenkomstig de wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken. Ter zitting
gebruikte de heer **A** de Engelse taal overeenkomstig artikel 30 van deze wet.

II. Vorderingen

1. Eisende partij vordert om:

"Deze vordering ontvankelijk en gegrond te verklaren;

Vast te stellen dat de heer [] zich schuldig heeft gemaakt aan daden die strijdig zijn met de bepalingen van Boek XI, Titel 8/1 WER (alsook in ieder geval met de eerlijke marktpraktijken) door het onrechtmatig gebruiken en openbaar maken van bedrijfsgeheimen van Solvay; en dienvolgens:

- De heer [] het verbod op te leggen nog verder gebruik te maken van enige bedrijfsgeheimen van Solvay of daarop gebaseerde ontwikkelingen of gegevens, in het bijzonder maar niet beperkt tot deze met betrekking tot de extractie van waterstofperoxide;*
- Hem het verbod op te leggen dergelijke bedrijfsgeheimen of daarop gebaseerde ontwikkelingen of gegevens nog verder mede te delen of te overhandigen aan derden, in het bijzonder maar niet beperkt tot NPL;*
- Hem het verbod op te leggen verder diensten te verlenen aan derden, in het bijzonder maar niet beperkt tot NPL, met betrekking tot onderzoek naar en de ontwikkeling, productie, gebruik en commercialisatie van producten die hij bij Solvay mee hielp ontwikkelen, in het bijzonder maar niet beperkt tot waterstofperoxide, voor zover hij hierbij gebruik maakt van kennis en informatie die zijn in het kader van de normale bedrijfsvoering rechtmatig opgedane kennis en ervaring overstijgt;*
- Hem het verbod op te leggen verder nog enige confidentiële informatie afkomstig van Solvay bij te houden;*
- Te bevelen dat hij zich aan bovenstaande verboden dient te houden op straffe van een dwangsom van 10.000 euro per overtreding vanaf de dag na betekening van de tussen te komen beslissing;*
- Hem te veroordelen tot de kosten van het geding, inclusief de rechtsplegingsvergoeding begroot op 12.000 euro."*

2. Verwerende partij verzoekt om:

"VOOREERST,

alvorens recht te doen, eiseres met toepassing van artikel 871 van het Gerechtelijk

Wetboek het bevel op te leggen om de stukken voor te leggen waarover zij beschikt, met name het berekeningsmodel "MathCad" op de floppy disks en de "SPS manuals"

Minstens, met toepassing van artikel 877 van het Gerechtelijk Wetboek aan eiseres te bevelen dat zij stukken zou voorleggen die het bewijs kunnen inhouden van ter zake dienende feiten. Het verzoek betreft concreet de hiernavolgende stukken:

- Het berekeningsmodel "MathCad" op de floppydisks"
- En de "SPS manuals"

VERDER,

De vordering van eiseres af te wijzen als zijnde ongegrond;

IN IEDER GEVAL,

Eiseres te veroordelen tot de kosten van het geding, hieronder begrepen een rechtsplegingvergoeding, begroot op het maximumbedrag van 12.000,00 EUR, desgevallend nog te indexeren.

ONDERGESCHIKT,

- Ingeval de heer [] zou veroordeeld worden, quod certe non, dan is het passend om hem geen verbod op te leggen verder diensten te verlenen aan derden, in het bijzonder maar niet beperkt tot NPL, met betrekking tot onderzoek naar en de ontwikkeling, productie, gebruik en commercialisatie van producten die hij bij Eiseres mee hielp ontwikkelen, in het bijzonder maar niet beperkt tot waterstofperoxide;
- de rechtsplegingsvergoeding vast te stellen op het basisbedrag van 1.440,00 EUR."

III. Feiten

1. Partijen

3. Solvay (eisende partij) is een Belgische multinational die zich toelegt op de ontwikkeling en vervaardiging van geavanceerde materialen en specialiteitschemicaliën waaronder waterstofperoxide of zuurstofwater (H_2O_2). Waterstofperoxide heeft blekende, oxiderende en desinfecterende eigenschappen en wordt onder meer gebruikt in de chemische, voedings-, zorg- en textielindustrie.

De heer A (verwerende partij) is ingenieur chemie en was gedurende 40 jaar een werknemer van Solvay, eerst in het Verenigd Koninkrijk en vanaf 1993 in België. Meer bepaald op 1 maart 1993 sloot hij een arbeidsovereenkomst met eisende partij Solvay. Als "Process Technology Manager" (manager procestechnologie) werkte hij mee aan

uiteenlopende projecten van Solvay, onder meer met betrekking tot de synthese en de extractie van waterstofperoxide. Op 31 maart 2018 ging de heer A met pensioen.

Kort nadien besloten de heer A en Solvay om voor een korte periode van 4 tot 30 juni 2018 een samenwerking aan te gaan op basis van een consultancyovereenkomst. In uitvoering van die overeenkomst werd de heer A op zelfstandige basis ingezet op een project omtrent de uitbreiding van de waterstofperoxidefabriek van Solvay in China.

In zijn arbeidsovereenkomst was de volgende geheimhoudingsclausule opgenomen:

"3. Laatstgenoemde verbindt zich ertoe om te allen tijde – zowel tijdens de uitoefening van zijn functie als na de stopzetting ervan – de meeste absolute geheimhouding te bewaren omtrent alle zaken van de Onderneming, om geen inlichtingen, notities, berekeningen of plannen die fabrieksgeheimen, zakengeheimen of bedrijfsgeheimen (procedures, niet geoctrooieerde uitvindingen, knowhow, gehanteerde prijs, etc.) mede te delen aan welke persoon ook, zelfs niet aan werknemers van de Onderneming buiten de werkuren, noch in het algemeen enige indicatie te geven omtrent gebeurtenissen, gedragingen of resultaten van werkzaamheden met persoonlijk of vertrouwelijk karakter waarvan hij rechtstreeks of onrechtstreeks kennis zou hebben gekregen door de uitoefening van zijn professionele activiteiten. In het geval van beëindiging van zijn functie, zal hij alle documenten, correspondentie en kopieën van correspondentie en rapporten teruggeven, evenals het materiaal dat hem werd toevertrouwd. Hij zal geen enkel document of enige notitie met betrekking tot de Onderneming meenemen." (vrij vertaald door Solvay).

De consultancyovereenkomst bevatte volgend beding:

"Artikel 7 – Vertrouwelijkheid

7.1 Elke partij aanvaardt om, met betrekking tot alle technische, economische en bedrijfsinformatie dewelke in het kader van deze overeenkomst, op welke manier dan ook, wordt doorgegeven, rechtstreeks of onrechtstreeks, door een Partij aan de andere Partij, om het Project uit te voeren, en de consultant aanvaardt om, met betrekking tot de Te Leveren Prestaties, (gezamenlijk aangeduid als de "Vertrouwelijke Informatie"):

- a) Deze vertrouwelijk te behandelen op een wijze die strookt met de bescherming van de eigen vertrouwelijke informatie van soortgelijke aard (en minstens op een redelijke wijze);
- b) Zich ervan te onthouden deze informatie te onthullen aan eender welke derde;
- c) Zich ervan te onthouden deze informatie te gebruiken voor een ander doel dan voor de uitvoering van het Project;
- d) Toegang tot deze informatie te beperken tot enkel die directeurs, werknemers, fillalen, voor wie het absoluut noodzakelijk is toegang hiertoe te krijgen om het doel van deze Overeenkomst te bereiken. Iedere Partij is verantwoordelijk voor het toepassen van deze verplichtingen en voor elke inbreuk op de onderstaande bepalingen door haar werknemers;
- e) Documenten of materialen die Vertrouwelijke Informatie bevatten enkel te kopiëren voor het doel van deze overeenkomst.

7.2 De analyses, compilaties, technische tekeningen, studies of gelijk welke andere documenten die Vertrouwelijke Informatie van een van de Partijen bevat of er gebruik van maakt, en die voorbereid werden door de andere Partij, zullen op verzoek en naar keuze van de eerste Partij, ofwel terugbezorgd worden aan de andere Partij ofwel vernietigd worden, of, wanneer het digitale of elektronische media betreft, definitief gewist worden.

7.3 De vertrouwelijkheidsverplichtingen van elke Partij vervat in deze Overeenkomst doen geen afbreuk aan de rechten van deze Partij om informatie te gebruiken of te onthullen, indien deze partij schriftelijk kan aantonen dat deze:

- a) Op het moment van de mededeling of verstrekking door een Partij, of, nadien, algemeen beschikbaar wordt voor het publiek zonder dat dit te wijten is aan de andere Partij, of
- b) In wezen gelijk is aan informatie in het bezit van een Partij, voorafgaand aan de mededeling daarvan door de andere Partij en die niet eerder werd ontvangen van deze Partij, en waarvoor de eerste Partij vrij is om deze openbaar te maken zonder inbreuk op enige verplichting jegens derden, of
- c) Rechtsgeldig verstrekt wordt aan een Partij na het hierna genoemde ogenblik van mededeling door een derde die geen vertrouwelijkheidsverplichting heeft jegens de andere Partij.

Voor de toepassing van deze Overeenkomst, wordt specifieke informatie niet geacht te vallen onder een van de voorgaande uitzonderingen, louter omdat deze vervat is in meer algemene informatie, die onder één of meerdere van de voorgaande uitzonderingen valt.

Bovendien wordt ook een combinatie van kenmerken niet geacht onder een van de voorgaande uitzonderingen te vallen omwille van de loutere vaststelling dat individuele kenmerken onder één of meerdere van de voorgaande uitzonderingen vallen, maar alleen als de combinatie zelf onder één van de voorgaande uitzonderingen valt.

7.4 De verplichtingen inzake vertrouwelijkheid, niet-openbaarmaking en beperkt gebruik

zullen blijven voortbestaan na afloop of beëindiging, om welke reden dan ook, van deze Overeenkomst voor een periode van 10 jaar.” (vrij vertaald door Solvay).

2. Geschil

4. Volgens Solvay ontstond eind 2017 het vermoeden dat de heer A in eigen naam bepaalde diensten geleverd had aan één van haar concurrenten, de Indische onderneming National Peroxide Limited (NPL). Tussen Solvay en NPL bestond een joint venture tot 2007. In 2017 verkocht Solvay al haar aandelen in NPL en eindigde de samenwerking volledig. In het kader van zijn arbeidsovereenkomst met Solvay had de heer A contacten met NPL.

De heer A zou sinds 2017 opnieuw contacten gehad hebben met NPL en zou een contract afgesloten zou hebben met het oog op het verkopen aan NPL van confidentiële informatie toebehorend aan Solvay over het fabricageproces van waterstofperoxide. Solvay stelt een verbeterd ontwerp van extractiekolom voor de vervaardiging van waterstofperoxide ontwikkeld te hebben door een aantal innovatieve verbeteringen aan te brengen. De heer A zou die informatie aan NPL bezorgd hebben.

Solvay sprak de heer A hierover aan op 21 december 2017. De heer A zegde dat NPL hem eenmalig opgebeld had doch hij ontkende verder contact gehad te hebben met NPL of bedrijfsgeheimen te hebben overgemaakt.

Op 16 maart 2018 vond opnieuw een vergadering plaats waarop de heer A alle beschuldigingen nogmaals ontkende.

5. Op 15 oktober 2018 stelde Solvay de heer A formeel in gebreke. In de betreffende brief voerde Solvay onder meer aan dat zij ‘begin 2018 geïnformeerd werd dat de heer A zou werken voor NPL doch dat de heer A dit ontkend had en dat nu gebleken was dat de heer A in de periode tussen 1 april en september 2018 naar India geweest was en er een waterstofperoxidefabriek bezocht had en hij daarbij informatie van Solvay gebruikt had om een extractiekolom te analyseren’.

In zijn reactie van 16 oktober 2018 betwistte de heer A de aantijgingen van Solvay onder meer als volgt (vrij vertaald door de heer A):

“In tegenstelling tot uw bewering, heb ik India niet bezocht in 2018, laat staan een waterstofperoxide installatie daar. Ik verzoek u vriendelijk om op te houden met dergelijke beschuldigingen.”

“Ik beschik niet over documenten van Solvay die ik u kan bezorgen.

Ik ontken dat ik mijn arbeidsovereenkomst heb geschonden en ben van mening dat de contractuele overeenkomst die ik al heb ondertekend, juridisch bindend genoeg is.

Door de ondertekening van bovengenoemd contract heb ik reeds bevestigd dat ik gedurende een periode van minimaal 10 jaar vanaf eind juni 2018 geen vertrouwelijke technologische of zakelijke informatie van Solvay openbaar zal maken."

De heer **A** ontkende niet uitdrukkelijk dat hij voor NPL werkte. Later zou de heer **A** bevestigen dat hij op 18 juni 2018 een overeenkomst sloot met NPL die evenwel betrekking zou hebben op andere technologie dan bedrijfsgeheimen van Solvay.

6. In november 2018 liet Solvay I-Force, een onderzoeksbureau, de door de heer **A** bij Solvay gebruikte PC analyseren. Na ontvangst van het rapport van I-Force stelden de raadslieden van Solvay de heer **A** op 26 februari 2019 in gebreke om hem te confronteren met de bevindingen van I-Force. Op basis van verklaringen van werknemers en de heer **A**, alsook op basis van het onderzoek van I-Force waarbij bepaalde 'verdachte' bestanden aangetroffen waren, meende Solvay over bewijzen te beschikken dat de heer **A** bedrijfsgeheimen meegedeeld had aan en/of aangewend had ten behoeve van NPL.

In een e-mail van 27 februari 2019 ontkende de heer **A** de aanspraken van Solvay opnieuw uitvoerig en met klem.

In een schrijven van 11 maart 2019 verduidelikten de raadslieden van de heer **A** zijn standpunt en werd herhaald dat hij geen door hem voor Solvay ontwikkelde technologie aangeboden had en geen gebruik gemaakt had van bedrijfsgeheimen of andere vertrouwelijke informatie die hij verkregen had tijdens zijn werkzaamheden voor Solvay, noch dat hij documenten van Solvay in zijn bezit had.

3. Dagvaarding

7. Op 29 maart 2019 ging Solvay over tot dagvaarding van de heer **A** om de staking te bekomen van het beweerde gebruik van haar bedrijfsgeheimen.

De heer **A** verzoekt om die vordering ongegrond te verklaren. Hij betwist dat de betreffende informatie van Solvay een bedrijfsgeheim betreft en dat hij ze aan NPL bezorgde.

IV. Beoordeling

1. Bevoegdheid

8. De stakingsvordering van Solvay is in hoofdorde gestoeld op artikel XVII.21/1 van het Wetboek van Economisch Recht (WER), dat de voorzitter van de ondernemingsrechtbank aanduidt als materieel bevoegde rechter:

"Onverminderd de bevoegdheden van de arbeidsrechtbank, stelt de voorzitter van de rechtbank van koophandel het bestaan vast en beveelt hij de staking van elk onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim in de zin van artikel XI.332/4, of, indien van toepassing, verbiedt hij het onrechtmatige gebruik of de onrechtmatige openbaarmaking van het bedrijfsgeheim in de zin van dat artikel."

De stakingsrechter te Brussel is territoriaal bevoegd bij toepassing van artikel XVII.21/1, §2, 1° WER.

Bijgevolg verklaart de dd. voorzitter van deze rechtbank, zetelend zoals in kort geding, zich bevoegd om te oordelen over het geschil.

2. Hoofdvordering

2.1. Principes

9. Solvay beroept zich in het bijzonder op artikel XI.332/4 §2 WER dat bepaalt in welke omstandigheden het gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim als onrechtmatig wordt beschouwd:

"Het gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim wordt als onrechtmatig beschouwd wanneer dit, zonder de toestemming van de houder van het bedrijfsgeheim, wordt verricht door een persoon die aan een van de volgende voorwaarden voldoet:

1° hij heeft het bedrijfsgeheim op onrechtmatige manier verkregen;

2° hij maakt een inbreuk op een geheimhoudingsovereenkomst of een andere verplichting tot het niet openbaar maken van het bedrijfsgeheim;

3° hij maakt een inbreuk op een contractuele of andere verplichting tot beperking van het gebruik van het bedrijfsgeheim."

(Onrechtmatig) "gebruik" is een ruim begrip en kan onder meer handelingen omvatten zoals diefstal, kopiëren zonder toestemming, economische spionage of inbreuk op vertrouwelijkheidsvereisten (considerans 4 bij Richtlijn (EU) 2016/943 van 8 juni 2016 betreffende de bescherming van niet-openbaar gemaakte knowhow en bedrijfsinformatie (bedrijfsgeheimen) tegen het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken en openbaar maken daarvan). Gebruik is zeker niet beperkt tot het effectief produceren, aanbieden of in de handel brengen van inbreukmakende goederen, of de invoer, uitvoer of opslag van inbreukmakende goederen voor die doeleinden (artikel XI.332/4 §4 WER).

Het begrip "openbaar maken" mag niet worden beperkt tot het beschikbaar maken voor een groep of breder publiek, of het algemeen ter beschikking stellen. Gelet op de term "divulgateion" in de Franse tekst van de richtlijn bedrijfsgeheimen en de term "disclosure" in de Engelse tekst ervan, valt onder openbaar maken ook het "delen met" of het enkele

“onthullen” aan één enkele partij (H. VANHEES, ‘De nieuwe wettelijke regeling betreffende de bescherming van bedrijfsgeheimen’, RW 2018-19, 1645).

In artikel I.17/1 WER worden “bedrijfsgeheimen” gedefinieerd als informatie die aan de volgende cumulatieve voorwaarden voldoet:

- a) *“ze is geheim in die zin dat zij, in haar geheel dan wel in de juiste samenstelling en ordening van haar bestanddelen, niet algemeen bekend is bij of gemakkelijk toegankelijk is voor personen binnen de kringen die zich gewoonlijk bezighouden met de desbetreffende soort informatie;*
- b) *ze bezit handelswaarde omdat zij geheim is;*
- c) *ze is door de persoon die rechtmatig daarover beschikt onderworpen aan redelijke maatregelen, gezien de omstandigheden, om deze geheim te houden.”*

De bewijslast inzake het (houderschap en bestaan van het) bedrijfsgeheim van Solvay en inzake het onrechtmatige gebruik ervan door de heer A rust in beginsel op Solvay (artikel 870 Ger.W.). Aangezien het mogelijk deels een negatief bewijs betreft waar bewezen moet worden dat informatie niet algemeen bekend is, zal de bewijslast evenwel in beperkte mate gedeeld worden, in die zin dat de heer A moet bewijzen dat de informatie wel algemeen bekend is indien Solvay minstens aannemelijk maakt dat zij niet algemeen bekend is.

Vermits het een bewijs tussen of tegen ondernemingen betreft, kan het bewijs in deze zaak door alle middelen van recht, met inbegrip van vermoedens, geleverd worden (artikel 1348bis BW). In artikel 7.3, lid 1 van zijn consultancyovereenkomst met Solvay heeft de heer A zich er evenwel toe verbonden om de eventuele algemene bekendheid van de informatie waarvoor Solvay bescherming opeist, schriftelijk te bewijzen.

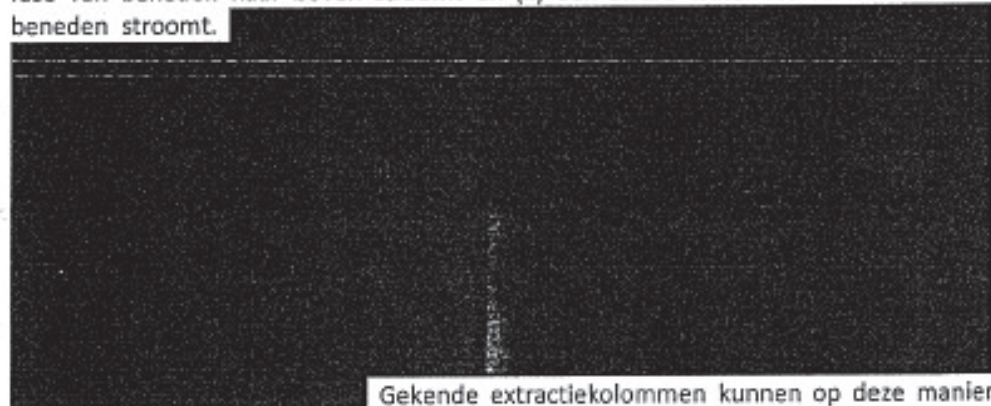
2.2. Bedrijfsgeheim

10. Solvay zegt doorheen de jaren knowhow ontwikkeld te hebben in verband met de extractie van waterstofperoxide en die in 2015 voor het eerst geïmplementeerd te hebben in haar fabriek in Povoá (PT). Na verdere optimalisaties werd het ontwerp ook geïmplementeerd in andere Solvay AO fabrieken in Rosignano (IT) en Voikkaa (FI) in 2018.

2.2.1. De informatie is geheim

11. Volgens Solvay is haar informatie het resultaat van jarenlang onderzoek m.b.t. de extractie van waterstofperoxide op basis van bestaande informatie, als gevolg waarvan zij waardevolle knowhow ontwikkeld heeft m.b.t. extractieprocestechnologie.

Zij is vertrokken van het algemeen bekende gegeven dat de synthese van waterstofperoxide voornamelijk bereikt wordt met behulp van het "Riedl-Pfleiderer proces", ook het "anthrachinon kringloopproces" of "Auto-oxidatie proces" genoemd (hierna "AO proces"). Daarbij wordt de waterstofperoxide geëxtraheerd met water in een extractiekolom. Die kolom is een langwerpige cilinder waarlangs (i) een lichte organische fase van beneden naar boven stroomt en (ii) een zware waterfase van boven naar beneden stroomt.

Gekende extractiekolommen kunnen op deze manier waterstofperoxide extraheren met een gemiddelde standaardstroomsnelheid van rond de 50 m/u.

Extractiekolommen die lopen volgens de algemeen bekende principes met de oplossing die Solvay gebruikt, produceren dus een resultaat met maximum waterstofperoxide.

12. Door de ontwikkelde technologie heeft Solvay

. Die optimalisatie werd bereikt door het gekende extractieproces als volgt te verbeteren:

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

De heer A erkent op p. 46 van zijn conclusies minstens dat
[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

Meer algemeen stelt hij op p. 40:

[REDACTED]

Ook in zijn antwoord van 27 februari 2019 heeft hij impliciet erkend dat de betreffende knowhow een bedrijfsgeheim van Solvay betreft dat onder de toepassing van de geheimhoudingsverbintenissen valt door als volgt te antwoorden:

"Wat meer bepaald NPL betreft, zou een dergelijke activiteit de ondersteuning zijn van hun rechtmatig in eigendom zijnde procestechnologie en nutssystemen en zal zij niet gepaard gaan met de volgende recente innovaties van Solvay: (...)"

waarna hij een opsomming gaf waarin onder meer de betreffende extractietechnologie vermeld werd.

14. Dat de heer ^A [REDACTED] (nagenoeg) alle formules uit het hoofd of op basis van publiek beschikbare informatie zou kunnen reconstrueren (zoals door hem gesteld op p. 46 van zijn syntheseconclusie), is van geen tel. Voor de beoordeling van het geheime karakter moet nagegaan worden of de betrokken beroepskring daadwerkelijk de betreffende informatie kent (algemene bekendheid) of er gemakkelijk toegang tot kan hebben, rekening houdend met alle concrete omstandigheden van het geval, zoals de eigenheden van de sector in kwestie (H. VANHEES, 'De nieuwe wettelijke regeling betreffende de bescherming van bedrijfsgeheimen', RW 2018-19, 1644). De persoonlijke kennis en ervaring van de heer ^A [REDACTED] die hij nota bene opdeed in uitvoering van zijn taken voor Solvay en die onder de toepassing van de vertrouwelijkheidsbedingen valt, kunnen evident niet het geheime karakter van de informatie teniet doen. Bovendien moet

hij schriftelijk bewijzen dat de formules of de informatie op basis waarvan eenieder de formules kan opstellen, in het publiek domein zijn. Dat bewijs levert hij niet.

Verder geldt dat wanneer de verschillende onderdelen van informatie wel afzonderlijk algemeen bekend zijn of gemakkelijk toegankelijk zijn voor personen binnen de kringen die zich gewoonlijk bezighouden met de desbetreffende soort informatie, maar niet in hun combinatie (als geheel), de informatie als geheel geheim blijft. Dit is ook het geval wanneer er slechts publicaties bestaan waarin enkel elementen van de geheime informatie wordt beschreven (H. VANHEES, 'De nieuwe wettelijke regeling betreffende de bescherming van bedrijfsgeheimen', *RW* 2018-19, 1644). In dezelfde lijn bepaalt artikel 7.3, lid 3 van de consultancyovereenkomst dat een combinatie van kenmerken niet geacht wordt algemeen beschikbaar te zijn voor het publiek indien louter de individuele kenmerken algemeen bekend zijn. Vermits de heer A uitdrukkelijk erkend heeft dat [REDACTED] geheim is, is de door Solvay geclaimde combinatie geheim.

2.2.2. De informatie bezit handelswaarde

15. Solvay en de heer A argumenteren respectievelijk dat de informatie wel/geen handelswaarde bezit vermits NPL wel/niet bereid was om ervoor betalen en ze NPL wel/niet toelaat substantiële baten te behalen.

Het is noodzakelijk maar ook voldoende dat de informatie een concurrentieel voordeel aan de houder ervan bezorgt, zodat deze laatste een commercieel belang heeft de informatie geheim te houden (H. VANHEES, 'De nieuwe wettelijke regeling betreffende de bescherming van bedrijfsgeheimen', *RW* 2018-19, 1644).

De heer A betwist eigenlijk niet dat ingevolge [REDACTED]

[REDACTED] Het procedé kan derhalve een concurrentieel voordeel opleveren voor Solvay en bezit dus potentiële handelswaarde.

2.2.3. De informatie is onderworpen aan redelijke maatregelen

16. De heer A betwist evenmin dat Solvay redelijke maatregelen genomen heeft om haar bedrijfsinformatie geheim te houden, met name door middel van vertrouwelijkheidsbedingen in haar arbeids- en dienstenovereenkomsten.

17. Bijgevolg betreft de extractietechnologie [REDACTED]

[redacted] een bedrijfsgeheim in de zin van artikel I.17/1 WER (hierna het 'Bedrijfsgeheim' genoemd).

2.3. Onrechtmatig gebruiken of openbaar maken

2.3.1. Extraction Technology Purchase Agreement

18. Solvay beroept zich onder meer op een aantal stukken en bestanden die I-Force aangetroffen heeft. I-Force is een onderzoeksbureau dat door Solvay geïnstrueerd werd om de computer van de heer [A] te onderzoeken. Dat het geen tegensprekelijk onderzoek betreft, tast de bewijswaarde van het verslag van I-Force niet aan. De heer [A] betwist de echtheid van de gevonden stukken immers niet. Enkel de volledigheid van het onderzoek wordt door hem bekritiseerd omdat I-Force/Solvay mogelijk documenten/bestanden à décharge achterwege gelaten heeft of omdat de heer [A] niet beschikt over stukken waarmee hij de bevindingen van I-Force zou kunnen weerleggen of corrigeren. De rechtbank zal hier rekening mee houden bij de beoordeling van het I-Force rapport.

19. Uit het onderzoek van I-Force is gebleken dat de heer [A] in de periode van zijn tewerkstelling bij Solvay een ontwerpovereenkomst opstelde in verband met de verkoop van extractietechnologie aan NPL.

De heer [A] betwist niet dit document opgesteld te hebben. Gelet op de gemarkeerde wijzigingen in de tekst, neemt de rechtbank aan dat er ook enig overleg plaatsgevonden heeft met NPL over die ontwerp tekst.

De preambule luidde als volgt:

"De Verkoper [de heer [A]] heeft [redacted] uitgevonden, ontwikkeld en ontworpen (hierna de "Technologie") om [redacted]

[redacted]. De Verkoper bezit waardevolle technische knowhow betreffende het ontwerp en de implementatie van deze technologie.

De Verkoper wenst deze Technologie alsook alle relevante ontwerp informatie aan de Koper [NPL] te verkopen. De Koper wenst deze Technologie alsook alle informatie te ontvangen onder de hierna bepaalde voorwaarden." (vrij vertaald door Solvay).

Deze bewoordingen stemmen overeen met een verkoop van Solvay knowhow. Het staat buiten discussie dat Solvay een innovatief concept ontwikkeld heeft waarmee zij erin geslaagd is om [redacted].

In artikel 2 werd de door de heer A aan te leveren technologie omschreven:

ARTIKEL 2 – TE LEVEREN TECHNOLOGIE

2.1 Met ingang van de Effectieve Datum verstrekt de Verkoper aan de Koper:

2.2.1 [REDACTED] met volledige en complete toelichting

2.1.2 Tekeningen van de vereiste componenten om de technologie te implementeren in de apparatuur van de Koper.

In Appendix A van het ontwerp garandeerde de heer A het volgende:

[REDACTED]

Deze waarden komen overeen met een document dat de heer A aangemaakt heeft op 18 november 2016, met informatie over het innovatieve ontwerp van de extractiekolom, dat hij laatst heeft geüpdatet op 16 februari 2018. De twee laatste alinea's van dit document bevatten exact dezelfde waarden als in Appendix A bij het ontwerpcontract:

[REDACTED]

[REDACTED]

Dit geeft aan dat het om de extractietechnologie van Solvay gaat.

20. Volgens de heer A werd deze overeenkomst echter nooit ondertekend en uitgevoerd. Dat doet echter niet ter zake. Het aanwenden van een bedrijfsgeheim voor het opstellen en onderhandelen van een overeenkomst met een derde maakt een gebruik

uit van dat bedrijfsgeheim, ongeacht of hij de informatie effectief veropenbaard heeft en of hij de overeenkomst gesloten heeft. Dergelijk gebruik is onrechtmatig vermits de werknemer geacht wordt een bedrijfsgeheim uitsluitend te gebruiken voor de uitvoering van zijn arbeidsovereenkomst en niet ter voorbereiding van de concurrentie die hij zijn werkgever plant aan te doen na de beëindiging van zijn tewerkstelling (artikel 17, 3° van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten).

21. Ondanks de duidelijke bewoording van het (ontwerp)contract betwist de heer A dat het Bedrijfsgeheim het voorwerp ervan zou uitmaken. Volgens hem betrof het technologie die NPL reeds van Solvay verkregen had in het kader van de toenmalige joint venture. Hij wijst er ook op dat niet verwezen wordt naar [REDACTED].

De heer A laat na om te preciseren om welke, reeds aan NPL bekende, informatie het dan wel zou gaan. Bovendien is het merkwaardig dat NPL bereid zou zijn technologie aan te kopen die Solvay haar reeds bezorgd zou hebben. De heer A gaat er ook aan voorbij dat de mededeling van technologie door Solvay aan NPL normaliter onderworpen geweest zal zijn aan redelijke maatregelen om ze geheim te houden en dat hij schriftelijk moet bewijzen dat het algemeen bekende informatie of reeds aan NPL meegedeelde informatie betreft. Dat bewijs levert hij niet.

Dat in de ontwerpovereenkomst niet uitdrukkelijk melding wordt gemaakt van [REDACTED], sluit niet uit dat die het voorwerp uitmaakte van de ontwerpovereenkomst. De technologie was dermate ruim omschreven in het ontwerp – [REDACTED] die de heer A tijdens zijn tewerkstelling bij Solvay ontwikkeld heeft – dat het Bedrijfsgeheim er onder valt.

2.3.2. 'EXTRACT KM' Excel bestanden

22. Volgens Solvay heeft de heer A in het kader van zijn werkzaamheden voor Solvay regelmatig gewerkt aan Excel berekeningen voor de werking van extractiekolommen. Uit het onderzoek van I-Force zou blijken dat hij soortgelijke bestanden benoemd heeft naar een project 'KM', hoewel er geen 'KM' project bestaat binnen Solvay. 'KM' verwijst volgens haar naar het adres van NPL (Mohone, Kalyan 421102 Maharashtra). Binnen Solvay zou het gebruikelijk zijn om documenten te benoemen aan de hand van de eerste letters van de plaats van het project.

De heer A betwist niet die bestanden gemaakt en verwijderd te hebben doch stelt dat dit gebeurde in het kader van de uitvoering van zijn arbeidsovereenkomst bij Solvay. In zijn e-mail van 27 februari 2019 schreef de heer A hierover het volgende:

"Het EXCEL-bestand BE00252\EXTRACTION\EXTRACT KM verwijst naar Kinetic Model, niet naar Kalyan Mohone. Dit was [REDACTED]"

[REDACTED] en werd het Kinetisch Modelblad overbodig. Het werd, samen met de andere onnauwkeurige simulaties, verwijderd in het kader van een opruimingsoefening in mijn laatste dagen bij Solvay, om de overname van dit verdere ontwikkelingswerk door mijn opvolger te vergemakkelijken. Dit werk is en zal nooit aan een concurrent van Solvay bekend worden gemaakt." (vrij vertaald door de heer A [REDACTED]).

In deze procedure handhaaft hij het standpunt dat "KM" zou staan voor het "Solvay EXTRACT Kinetic Model", een generieke procesontwikkelingstool, gesteund op informatie uit het publiek domein, ontwikkeld in de jaren '90 op basis van bestaande MathCad software. De heer A [REDACTED] zou dit model in 2017 verbeterd hebben voor Solvay, rekening houdend met nieuwe gegevens.

23. Er is geen betwisting dat de betreffende bestanden het Bedrijfsgeheim bevatten. Solvay bewijst echter niet dat 'KM' noodzakelijkerwijze staat voor Kalyan Maharashtra. De heer A [REDACTED] maakt daarentegen aan de hand van de aangebrachte publicaties in zijn stuk 22 en 33 voldoende aannemelijk dat de term Kinetisch (Model) niet ongebruikelijk is in de context van [REDACTED] en dat de term dus gebruikt kan zijn om de kwestieuze naam te geven aan de bestanden bij de uitvoering van zijn taken voor Solvay.

2.3.3. Facturen

24. Bij het onderzoek door I-Force zijn ook twee facturen van 6 en 20 maart 2018 naar boven gekomen van de heer A [REDACTED] aan NPL van respectievelijk INR 50.00.000 en GBP 56.291,33. Zij hadden als omschrijving "For the provision of process technology under contract HRTPA" (vrij vertaald: voor de aanlevering van procestechnologie onder overeenkomst HRTPA).

De heer A [REDACTED] betwist niet deze documenten opgemaakt te hebben. Hij stelt wel dat het niet meer betreft dan 'een ontwerp van verzoek tot vooruitbetaling dat hij opstelde als aanvangspunt voor onderhandelingen over een mogelijke toekomstige samenwerking met/dienstverlening aan NPL' en dat geenszins blijkt dat dit betrekking heeft op het Bedrijfsgeheim.

25. Uit deze stukken blijkt niet dat het zou gaan om (een vooruitbetaling/advance voor) diensten. Volgens de heer Bloomfield staat 'HRTPA' voor "Human Resources in Technology Payment in Advance" (human resources op het vlak van technologie

vooruitbetaling). De term "Human Resources" (HR) wordt volgens hem gebruikt om een onderscheid te maken tussen enerzijds ontwikkelingsactiviteiten van scheikundige ingenieurs en anderzijds de overdracht van intellectuele eigendom. Die betekenis wijkt fel af van de gebruikelijke betekenis van human resources, i.e. personeelszaken, en hij laat na om aan te tonen dat die tweede betekenis ook gangbaar zou zijn.

Uit de omschrijving op de facturen, met name de "provision of technology", blijkt dat het eerder gaat over het aanleveren van (bestaande) technologie dan over een toekomstige dienstverlening, net zoals dit in de Extraction Technology Purchase Agreement het geval was.

Het blijkt evenmin dat het om een vooruitbetaling zou gaan. Volgens de omschrijving op de factuur is de volledige benaming van het contract 'HRTPA', waarbij 'PA' volgens de heer A staat voor "payment in advance" (vooruitbetaling). Het is echter weinig waarschijnlijk dat indien men wil aangeven dat er een "payment in advance" gevraagd wordt, men dit opneemt in de naam van het contract. Indien het een voorschotfactuur was voor de levering van diensten of technologie, was de omschrijving logischerwijze geweest: "payment in advance for the provision of process technology under contract HRT".

Verder is het ongeloofwaardig dat de heer A vooraf een bedrag van (1x of 2x) omgerekend 64.500 euro zou kunnen vragen om zelfs maar gesprekken aan te vangen over een mogelijke toekomstige samenwerking.

De rechtbank acht de door Solvay gegeven verklaring dat 'TPA' slaat op Technology Purchase Agreement meer waarschijnlijk, gelet op de eerder opgestelde overeenkomst met die benaming en de omschrijving op de factuur (Provision of Technology). Het is ook plausibel, zoals Solvay stelt, dat HR staat voor

26. De heer A werpt verder nog tegen dat Solvay niet bewijst dat de facturen effectief verzonden werden aan NPL en dat NPL ze betaald heeft. Hij wijst er in dit verband ook op dat het geen definitieve en geldige provisiefactuur betreft, wat moet blijken uit het ontbreken van de noodzakelijke gegevens (zoals aankooporder en zijn IBAN nummer en BTW nummer e.d.) op de documenten.

Het feit dat de factuur niet aan alle wettelijke voorwaarden beantwoordt, belet echter niet dat de heer A ze uitreikt. Het staat vast dat de heer A op 6 en 20 maart 2018 facturen opstelde, ondertekende en scande (wellicht om ze elektronisch te bewaren), op basis waarvan vermoed kan worden dat ze (elektronisch) verzonden werden met het oog op de betaling ervan. De heer A laat na om een tegenbewijs te leveren, bijvoorbeeld aan de hand van zijn boekhouding waarin de facturen niet opgenomen zouden zijn of aan de hand van uittreksels van zijn bij Solvay bekende bankrekening en van de rekening die in de overeenkomst van juni 2018 (zie hierna punt

2.3.4) vermeld staat, waarin de betreffende betalingen in de relevante periode niet zouden voorkomen.

In zijn e-mail van 27 februari 2019 gaf de heer A trouwens enigszins te kennen dat minstens de tweede factuur van 20 maart 2018 opgemaakt werd om tijdig uitgereikt te kunnen worden vóór het einde van het Indiase fiscale jaar op 5 april:

"Begin maart 2018 had ik besloten en verklaard dat ik van plan was om niet langer onder contract bij Solvay te werken en begon ik op zoek te gaan naar ander werk. Deze twee documenten zijn eigenlijk dezelfde prospectieve factuur voor de vooruitbetaling van Human Resources in Technology Payment in Advance, het eerste ten onrechte in INR en het tweede, correct in het equivalent in GBP. (Het voorschot in GBP was om redenen van fiscale en wisselkoerscontrole op basis van het Indiase belastingjaar dat eindigde op 5 april). De datum van de enige juiste prospectieve factuur is mijn laatste werkdag bij Solvay, rekening houdende met mijn verlof voor 2018 dat ik opgebouwd had vóór de beëindiging van het contract op 31 maart."

2.3.4. Technology Purchase Agreement

27. Op 18 en 25 juni 2018 ondertekenden de heer A en NPL een "Technology Purchase Agreement". Volgens de heer A werd deze overeenkomst effectief gesloten en uitgevoerd maar betreft hij een andere technologie (meer bepaald inzake waterzuivering) dan de extractietechnologie die het voorwerp uitmaakt van deze procedure en gaat het om een dienstenovereenkomst.

Solvay erkent dat die overeenkomst volgens haar bewoordingen op de AO-technologie in het algemeen ziet en dus dat dit document op zich niet het bewijs inhoudt dat het Bedrijfsgeheim het voorwerp ervan uitmaakte en in uitvoering ervan meegedeeld werd. Zij haalt wel terecht aan dat onder meer uit de titel ("Technologie Aankoopovereenkomst") blijkt dat ook deze overeenkomst betrekking heeft op 'de overdracht van technologieën toepasbaar in het productieproces van waterstofperoxide die de heer A uitgevonden, ontwikkeld en ontworpen heeft' (preambule) en dat die overgedragen technologie in dit domein verondersteld wordt geheime informatie te zijn die door de heer A ontwikkeld werd voor en overgedragen werd aan Solvay in de loop van zijn langdurige tewerkstelling bij Solvay en, zodus, tot bewijs van het tegendeel wordt deze geacht onder de geheimhoudingsverbintenis te vallen.

2.3.5. Reizen en verklaringen van de heer A

28. Logischerwijze heeft de heer A contacten gehad met NPL ten tijde van de redactie van voormelde documenten met het oog op de onderhandeling en formalisering ervan.

Dat de heer A effectief in India geweest is in de periode van medio 2017 tot september 2018 - zoals Solvay beweert en op basis waarvan Solvay lijkt te insinueren dat hij er aanwezig was om haar technologie te implementeren - acht de rechtbank echter geen bewezen feit. De getuigenverklaringen daarover zijn afkomstig van werknemers die afhankelijk zijn van Solvay, waardoor de objectiviteit ervan niet gegarandeerd is. Bovendien gaat het veelal om informatie over wat de heer A al dan niet ooit eens gezegd zou hebben of wat men van derden vernomen zou hebben. De accuraatheid van de verklaringen is onvoldoende verzekerd. Ook de vraagtekens die Solvay plaatst bij de beweerde reisbewegingen van de heer A of zijn onbeschikbaarheid in de weken onmiddellijk na zijn pensioen zijn niet meer dan verdachtmakingen en worden afdoende weerlegd door de heer A. Er kan dan ook geen enkele gevolgtrekking uit afgeleid worden.

Dat de heer A niet geheel eerlijk is geweest over zijn plannen met NPL, valt te verklaren doordat hij nog verbonden was met Solvay middels een arbeidsovereenkomst. Het is evident dat een werknemer niet geneigd is om tegenover zijn werkgever volledig open kaart te spelen over (de voorbereiding van) zijn nieuwe professionele bezigheden, uit vrees het verwijt te krijgen dat hij zijn arbeidsovereenkomst niet loyaal uitvoert. Die houding is dus geen bewijs voor enig onrechtmatig gebruik van het Bedrijfsgeheim.

2.3.6. Persberichten NPL

29. Verder verwijst Solvay naar persberichten waaruit blijkt dat NPL haar productiecapaciteit in 2016 en in 2018 heeft weten uit te breiden en naar een rapport van 4 januari 2018 waarin wordt aangegeven dat verwacht wordt dat NPL haar verkoopvolume in het financiële jaar 2019-2020 zou opdrijven.

Solvay laat na om aan te voeren dat de verhoogde productiecapaciteit en verkoopvolumes slechts bereikt kunnen worden door haar knowhow te gebruiken, zodat dit middel verder niet beantwoord moet worden. De betreffende berichten vormen geenszins een bewijs door vermoedens voor de stelling van Solvay.

2.3.7. Besluit bij de hoofdvordering

30. Op basis van het opmaken van de Extraction Technology Purchase Agreement, het gegeven dat de heer A facturen voor het aanleveren van technologie ondertekende en scande, het sluiten van de Technology Purchase Agreement met NPL in juni 2018 en de onbevredigende verklaringen van de heer A over voormelde stukken, bestaat er naar het oordeel van de rechtbank een voldoende mate van zekerheid dat de heer A het Bedrijfsgeheim van Solvay onrechtmatig gebruikt en openbaar gemaakt heeft (artikel 1353 BW). Bijgevolg stelt de rechtbank de aangevochten inbreuk vast.

3. Tegenvordering

31. De heer A verzoekt om, alvorens recht te doen, met toepassing van artikel 871 en/of 877 Ger.W. aan eiseres het bevel op te leggen om het berekeningsmodel "MathCad" op de floppydisks en de "SPS manuals" voor te leggen.

Die stukken hebben betrekking op de Extract KM bestanden en de bevindingen van I-Force daaromtrent. Aangezien de rechtbank die bestanden niet weerhouden heeft als bewijs, is de gevorderde onderzoeksmaatregel niet nodig.

4. Maatregelen

4.1. Staking

32. Gelet op het vastgestelde gebruiken en openbaar maken van het Bedrijfsgeheim, op het bedrijfseconomisch belang van het Bedrijfsgeheim voor Solvay, op de ontkenning van de inbreuk door de heer A en op het feit dat hij het Bedrijfsgeheim en andere bedrijfsgeheimen van Solvay hoe dan ook niet mag gebruiken ingevolge de geheimhoudingsverbintenissen die hij aangegaan is, beveelt de rechtbank de staking van die handelingen. Het verbod houdt op uitwerking te hebben op 30 juni 2028, dit is bij het einde van de geheimhoudingsverbintenis vervat in de consultancyovereenkomst.

Een en ander onder verbeurte van een dwangsom, die de rechtbank matigt tot een meer redelijk bedrag van 5.000 euro per overtreding en die zij ambtshalve plafonneert op 250.000 euro (artikel 1385ter Ger.W.).

Solvay vordert tevens om de heer A "het verbod op te leggen om verder diensten te verlenen aan derden, in het bijzonder maar niet beperkt tot NPL, met betrekking tot onderzoek naar en de ontwikkeling, productie, gebruik en commercialisatie van producten die hij bij Solvay mee hielp ontwikkelen, in het bijzonder maar niet beperkt tot waterstofperoxide, voor zover hij hierbij gebruik maakt van kennis en informatie die zijn in het kader van de normale bedrijfsvoering rechtmatig opgedane kennis en ervaring overstijgt." Dat verbod is dermate ruim omschreven dat het ook andere daden dan het gebruik van bedrijfsgeheimen viseert. Het vormt een onevenredige inperking van de vrijheid van ondernemen van de heer A, zodat de rechtbank dit onderdeel van de vordering ongegrond verklaart.

4.2. Niet-vertrouwelijke versie vonnis

33. Op verzoek van Solvay heeft de rechtbank bij beschikking van 11 april 2019 de toegang tot de dagvaarding, de conclusies en de overtuigingsstukken van partijen beperkt tot de in die beschikking genoemde personen.

Solvay verzocht op 6 november 2019 om aan anderen slechts een niet-vertrouwelijke versie van dit vonnis ter beschikking te stellen waarin de delen die het Bedrijfsgeheim bevatten, geschrapt zijn (artikel 871bis, §2, 3° Ger.W.).

Gelet op de vaststelling in dit vonnis dat de ingeroepen informatie van Solvay een bedrijfsgeheim betreft, verklaart de rechtbank dit verzoek gegrond. De belangen van het publiek worden daarmee niet geschaad vermits het in de niet-vertrouwelijke versie kennis zal kunnen nemen van de voornaamste informatie van het vonnis, terwijl anderzijds het voor iedereen beschikbaar maken van het Bedrijfsgeheim bijzonder nadelig zou zijn voor Solvay vermits het dan niet langer geheim zou zijn. De belangen van de heer A worden in het geheel niet geschaad door deze maatregel aangezien hij over de vertrouwelijke versie van het vonnis beschikt.

5. Kosten

34. Verwerende partij, die veroordeeld wordt, is de in het ongelijk gestelde partij in de zin van artikel 1017 Ger.W. Bij toepassing van die bepaling veroordeelt de rechtbank haar tot de gerechtskosten, met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding.

Solvay vraagt om die vergoeding te bepalen op het wettelijke maximumbedrag van 12.000 euro. De zaak was feitelijk relatief uitgebreid doch dat maakte haar nog niet complex in de zin van artikel 1022 Ger.W. Een hoger bedrag dan het basisbedrag is dan ook niet aan de orde.

V. Beslissing van de rechtbank

De dd. voorzitter:

- verklaart de hoofdvordering van Solvay ontvankelijk en verklaart ze gegrond in de volgende mate:
 - stelt vast dat de heer A zich schuldig heeft gemaakt aan daden die strijdig zijn met artikel XI.332/4 §2 WER door het onrechtmatig gebruiken en openbaar maken van het Bedrijfsgeheim van Solvay;
 - verbiedt de heer A om het Bedrijfsgeheim of enig ander bedrijfsgeheim van Solvay op onrechtmatige wijze te gebruiken of openbaar te maken, alsook om enige documentatie die bedrijfsgeheimen van Solvay bevat bij te houden, tot en met 29 juni 2028, onder verbeurte van een dwangsom van 5.000 euro per overtreding vanaf de dag na betekening van dit vonnis;

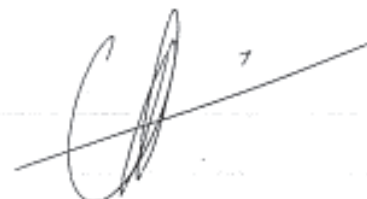
- o zegt dat geen dwangsommen zullen verbeuren boven een bedrag van 250.000 euro;
- o zegt dat slechts een niet-vertrouwelijke versie van dit vonnis ter beschikking gesteld mag worden van andere personen dan de personen die vermeld zijn in de beschikking van 11 april 2019 van de dd. voorzitter van onze rechtbank;
- verklaart de vordering alvorens recht te doen van de heer A ontvankelijk maar ongegrond;
- verwijst de heer A in de gedingkosten, in hoofde van Solvay vastgesteld op 223,02 euro (dagvaarding) en 1.440 euro (rechtsplegingsvergoeding);
- legt het rolrecht van 165 euro ten laste van de heer A, die dit bedrag moet betalen aan de Federale Overheidsdienst Financiën na verzoek van die dienst.

Dit vonnis werd gewezen door de heer D. Geernaert, rechter (die aangesteld werd om de wettig verhinderde voorzitter te vervangen), en door hem uitgesproken in aanwezigheid van mevrouw G. Van Hamme, griffier, op de openbare terechtzitting van de kamer van de vorderingen zoals in kort geding van de Nederlandstalige ondernemingsrechtbank Brussel, te Waterloolaan 70, Brussel op

12 -03- 2020

G. VAN HAMME

D. GEERNAERT